

Životopis

Paní Vlasta Černíková, rozena Novotná, se narodila 6. prosince 1939 za přítomnosti německého gestapa manželům Boženě a Josefovi. Toto gestapo později odvedlo jejího dědečka do koncentračního tábora, kde strávil pět let.

V dětství prožila konec 2. světové války, z které si pamatuje nálety na PARAMO a na to, že se s rodinou ukrývali v sezemickém podzemním krytu.

Její rodiče byli velmi pracovití a budovali truhlárnu. Z důvodu velké vytiženosti rodičů ve firmě se na výchově paní Vlasty velkou měrou podílela babička. Měla s ní skvělý vztah, velmi ji milovala a po dlouhou dobu k ní vzhlížela. Jelikož rodinná firma prosperovala, tak se rozhodli přestěhovat do centra Pardubic, kde si koupili dům.

V roce 1948 jim ale tuto firmu znárodnili komunisté. V roce 1955 tatínka zavřeli do vězení a maminku vyhodili ze zaměstnání. Všechno jim sebrali a paní Černíkovou v den maturity v roce 1957 vyhodili ze střední ekonomické školy s tím, že by po 5 letech mohla mít nárok na dodělání zkoušky.

Po uplynutí této doby si s pomocí dálkového studia maturitu dodělala, avšak mezi tím ji bylo přiřazeno několik manuálních prací. Pracovala například ve Svatce, zahradnictví nebo krematoriu.

Na tanečních se poznala s Ing. Otakarem Černíkem, za kterého se následně v roce 1959 provdala. V roce 1962 se jim narodil syn Ota Černík. Pro paní Vlastu byl porod jak psychicky, tak fyzicky náročný, protože u něj byla přítomna maturitní komise zdravotních sester.

Až do sametové revoluce pracovala v Kancelářských strojích, kde nejdříve byla zaměstnaná jen jako skladnice náhradních dílů. Později absolvovala několik kurzů, začala dělat instruktorku kancelářských strojů a obchodní referentku. Nakonec skončila jako programátorka. Po zrušení Kancelářských strojů paní Černíkovou její spolupracovníci vyzvali k pokračování ve firmě COPYS, kterou založila v roce 1990.

Mimo vedení firmy paní Černíková s manželem ještě renovovali zdevastovaný dům, ve kterém bydlely tři romské rodiny. Nejdříve pro ně museli najít nové byty a teprve potom se mohli naplno pustit do oprav. Před pěti lety část domu věnovali synovi, který pokračuje se zvelebováním nemovitosti.

Navzdory všemu, co paní Černíkovou potkalo, je stále energická, optimistická a pozitivně naladěna. Dříve se s manželem věnovali tancování a hráli tenis. Dodnes rádi cestují jak po světě, tak i autem na krátký výlet do pekárny. I přes její věk se velmi aktivně zapojuje do světa mladých lidí a ráda se s nimi vídá. Vždy si s manželem užívali života, co to šlo a i po 65 manželství jim to stále klapě a jsou si vzájemnou oporou.